

W bieżącym wydaniu:

- Echa akcji dyplomowej ENIGMA
- Most wanted z bliska: Kerguelen
- Przygotowania do DXpedycji 3Y0X na Peter I Island
- III Zjazd HLDXC
- Program CW Tune-In
- Omówienie wyników ankiet ze strony WWW
- Informacje DX

Zapraszamy do lektury listopadowego wydania CQDX.

W bieżącym wydaniu znajdziecie informacje zarówno dotyczące szeroko pojętego DXowania jak też i wiadomości dotyczące działań podejmowanych przez nasze Stowarzyszenie. Na przełomie 2002 i 2003 roku SP DX Club zorganizował pracę stacji okolicznościowych i akcję dyplomową ENIGMA. W pracach nad złamaniem kodów Enigmy brali udział polscy krótkofalowcy. Przedsięwzięcia SPDXC sprawiły, że Stowarzyszenie zostało zaproszone do udziału w międzynarodowej konferencji zorganizowanej z okazji 65. rocznicy przekazania kodów Enigmy Aliantom.

W bieżącym wydaniu CQDX znaleźć także można kolejny artykuł z serii „Most wanted z bliska, relację Mirka SP5IXI/VK6DXI ze Zjazdu HLDXC i porcję interesujących informacji DXowych ze świata oraz informacje o nowościach na internetowej witrynie internetowej SPDXC.

ENIGMA. Echa akcji dyplomowej SPDXC

W dniach 10 - 11 listopada w Bydgoszczy odbyła się konferencja naukowa zorganizowana z okazji 65. rocznicy przekazania kodów Enigmy Aliantom. Organizatorami konferencji byli: Prezydenta Miasta Bydgoszczy oraz Instytut Pamięci Narodowej. Organizatorzy zaprosili Stowarzyszenie SPDXC do udziału w konferencji w uznaniu zorganizowania akcji dyplomowej i pracy stacji okolicznościowych. Przypominamy, że akcja dyplomowa ENIGMA miała miejsce na przełomie 2002 i 2003 roku, kiedy na pasmach było czynnych 12 okolicznościowych stacji, używających prefiksów SN70 i HF70. Za łączności z tymi stacjami był wydawany okolicznościowy dyplom ENIGMA. Organizatorem akcji było nasze Stowarzyszenie.

Na konferencji Stowarzyszenie SPDXC było reprezentowane przez Edwarda SP2AJ0 oraz Piotra SP2JMR. Piotr wystąpił na konferencji w podwójnej roli: jako przedstawiciel Stowarzyszenia SPDXC oraz jako Prezes PZK. Materiał informacyjny dla uczestników konferencji przygotował Tomek SP5CCC.

Konferencja składała się z dwóch części: historycznej (9 listopada) oraz merytorycznej (10 listopada).

Historyczna część konferencji składała się z wielu niezwykle interesujących wystąpień, m.in. przedstawicieli ambasadorów Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Niemiec. Można było

posłuchać wykładów na temat historii działalności wywiadów państw sprzymierzonych w okresie 1937 - 1945, a w szczególności o działalności Polskich służb wywiadowczych WP, a później Armii Krajowej. Ze względu na tematykę konferencji najwięcej informacji dotyczyło kryptografów polskich z tego okresu, a szczególnie Mariana Rejewskiego, Jerzego Różyckiego i Henryka Zygalskiego. Na szczególną uwagę zasługiwały prelekcje: dr Davida Kahna z Uniwersytetu w Oxfordzie - światowej sławy eksperta w dziedzinie kryptologii i wywiadu wojskowego, prof. dr. Hab. Leona Kieresa Prezesa IPN oraz prof. dr. hab. Jana Ciechanowskiego z Instytutu im. Sikorskiego w Londynie. Poziom referatów był bardzo wysoki - niektóre zawierały zupełnie nowe, niepublikowane jeszcze dotychczas materiały.

W części drugiej konferencji zaprezentowane zostało współczesne znaczenie kryptologii, jej wykorzystanie w bankowości, przetwarzaniu danych i systemach zabezpieczeń. Tę część prowadził dr. inż. Marian Moliski z ATR w Bydgoszczy.

Obydwie części konferencji otwierał Pan Konstanty Dombrowicz - Prezydent Miasta Bydgoszczy.

Materiały przygotowane przez Tomka SP5CCC zostały rozdane uczestnikom Konferencji z małego stoiska ustawionego w holu teatru. Rozeszły się wszystkie dyplomy i karty QSL z

Redakcja:

Tomasz Barbachowski SP5UAF, Żeromskiego 10, 05-070 Sulejów. Zygmunt Szumski SP5ELA, P.O. BOX 27, 01-900 Warszawa 118. E-mail: cqdx@spdxc.org.pl. Antoni Kubicki „Kuba” SP5BB, Miklaszewskiego 5 m 71, 02-776 Warszawa, (dystrybucja wersji „papierowej” CQDX). WWW: <http://www.sp5pbe.waw.pl/SPDXC/index.html> oraz: <http://www.spdxc.org.pl/>

akcji zorganizowanej przez SPDXC „Enigma” oraz ponad 100 informacji o udziale polskich krótkofalowców w służbach kryptograficznych lat 30-tych oraz o obchodach 70 rocznicy złamania kodów Enigmy. Specjalne dyplomy wraz z materiałami informacyjnymi przekazane zostały Instytutowi Pamięi Narodowej, Oddziałowi Gdańskiemu IPN, Prezydentowi Miasta Bydgoszczy oraz Panu Profesorowi Janowi Ciechanowskiemu z Londynu.

Piotr SP2JMR
Edward SP2AJO

Dziękujemy Piotrowi SP2JMR i Edwardowi SP2AJO za to, że zgodzili się i znaleźli czas, aby reprezentować Stowarzyszenie SPDXC na konferencji. Na ostatniej stronie bieżącego wydania CQDX zamieszczamy pełny przedruk materiału informacyjnego, który nasi przedstawiciele rozdawali uczestnikom konferencji.

Tomek SP5UAF

III Zjazd Koreańskiego Klubu DX w Songchu **relacja Mirka VK6DXI/SP5IXI**

W dniach 4-5 września 2004 odbył się III Zjazd KDXC- Korean DX Club Convention. Pierwszy zjazd zorganizowano w roku 2000. Od tego czasu zjazdy

Niestety w piątek wyszło na to, że będę musiał pracować nawet w sobotę, na szczęście tylko do południa.

Kwiat Hibiscus - symbol Korei

Hong przyjechał punktualnie po mnie, mimo że pracował ostatnia na nocną zmianę. Po 1 godzinie snu czekała go 4 godzinna jazda z południa Korei do mojego QTH, które było około 1.5 godziny jazdy od miejsca konferencji.

W międzyczasie King, DS5UCP dojechał z Pohang autobusem. Również po nocnej zmianie, miał przynajmniej okazję się trochę przespać w autobusie w czasie 4 godzinnej jazdy z HL5 do HL1.

Nasze spotkanie było super, jako że mamy bliski kontakt i Hong wraz z Kingiem odwiedzili mnie w kwietniu tegoż roku w Perth. Nadawali z Australii jako VK6HBB i VK6HCP.

odbywają się co 2 lata. W tym roku zjazd odbył się w Songchu, na terenie schroniska młodzieżowego. Songchu znajduje się na północ od Seoul, już tylko 50 km od granicy od pożądanego kraju DXCC: P5 Korei Północnej.

Mój udział na zjeździe był zupełnie przypadkowy. Jeden z klientów mojej firmy miał problem i zostałem wydelegowany do Korei na inspekcję. Oczywiście dałem znać swojemu koreańskiemu QSL managerowi (DS5UCP zajmuje się moimi karkami QSL za HL5/VK2DXI operacje z roku 2003). King, DS5UCP dał znać innym znajomym krótkofalowcom, że przyjeżdżam. Od niego dowiedziałem się że jest zjazd.

Pomysł był taki, aby spotkać się na zjeździe. Niestety ponieważ mój wyjazd był jako nagły, nie można było nic planować na pewniaka.

W czwartek przed zjazdem wszystko wyglądało OK. Hong, DS4BBL miał przyjechać po mnie do hotelu i mieliśmy razem pojechać do Seoul.

Od lewej: DS4AKP, VK6DXI, DS5UCP

Udział w zjeździe wzięło ponad 120 krótkofalowców z całej Korei Południowej. Znaki, które były reprezentowane to: 6K2AVL, 6K2BCJ, 6K2BSW, 6K2CLF, 6K2CEW, 6K2COW, 6K2DJM, 6K5RPZ, DS1BHE, DS1OYV, DS1QEB, DS2AGH (Kang),

DS2AXU, DS2BG (Lee), DS2BSK, DS2CAL, DS2CYI, DS2GOO, DS2GWM, DS2HHN, DS2HTR, DS2LGK, DS2PQP, DS2PXC, DS2UAL, DS2UTS, DS3AUA/2, DS3HWS, DS3MFH, DS4AKP, DS4BBL, DS4FTA, DS4NMJ, DS5AAQ, DS5ACV, DS5BSX, DS5DNO, DS5DYM, DS5HVJ, DS5OCK, DS5PSN, DS5RNM, DS5SWL, DS5UCP, HL1AZH, HL1IE, HL1SFZ, HL1XP, HL2AGG, HL2CFY, HL2DED, HL2DWR, HL2EJT, HL2IDM, HL2IFR, HL2OBJ, HL2SQQ, HL2XIQ, HL3AHQ, HL3QP, HL4GAV, HL5FUA, HL5FXP, HL0O, HL0U etc.... Oczywiście nie mogę wymienić wszystkich...

Co mi się rzuciło mocno w oczy to młody wiek uczestników zjazdu. To jest w przeciwieństwie do

od lewej: DS4AKP, HL1XP (DX-man Nr 1 w HL), VK6DXI

W pierwszy dzień zjazdu odbyły się pokazy filmów z wypraw DXowych do T33C, VK0IR, ZL9CI, FO0AAA, OT9A, 3B9C. Również odbyło się wiele wykładów na tematy DX-owe, sprawy IARU, o Dayton etc. Nie zabrakło też pokazu informacyjnego o BPL (Broad Band over Power Lines) - naszego największego wroga krótkofalarstwa w tej chwili.

Wieczorem po wspólnej kolacji były obrady nieoficjalne. Odbywały się najpierw w Sali głównej a z czasem przeniosły się do indywidualnych grup w indywidualnych pokojach. Gdyby nie inny wygląd i język gospodarzy, mógłbym pomyśleć, że jestem na zjeździe SPDXC...hi.

Widok na okolice Songchu, gdzie odbywał się Zjazd

coraz starszego wieku krótkofalowców w VK. Nie ma obawy, kto poniesie pałeczkę krótkofalarstwa. Nie na darmo się mówi, że wiek XXI należy do Azji. Jestem pewien, że będzie mnóstwo pile-ups z tej części świata. Było nie było, jest ponad 100,000 licencji krótkofalarskich w HL.

Stacje zagraniczne były na zjeździe reprezentowane przez: HL1/WX8C, HL2/W5IQS, K6III, HL9NP, HL9JGF, JA8ATG, JA1BRK, JA1HGY, JA1OPL, JA1WPX, JP1IOF, JA1GTD, VK6DXI.

Transceiver do wygrania

Atmosfera była wspaniała. Obrady w niektórych pokojach ciągnęły się do wczesnych godzin rannych.

W niedzielę odbyły się rano kolejne wykłady, jak również egzamin dla ochotników licencji FCC (amerykańskich licencji).

W międzyczasie odbyła się weryfikacja kart QSL do programu DXCC.

Na zakończenie odbyło się losowanie loterii, gdzie głównymi nagrodami był TRX 2 metrowy TM271A

Polski akcent na Zjeździe HLDXC

i antena EH ufundowane przez krótkofalowców japońskich.

Z żalem trzeba było się rozstać, ale miłe wspomnienia pozostaną na zawsze.

Mirek VK6DXI na granicy HL z P5

Po zakończeniu zjazdu, DS5UCP i DS4BBL wzięli mnie na wyprawę „DXową” pod granicę P5. Miałem okazję zobaczyć z bliska najbardziej pilnowaną granicę na świecie, odwiedzić tunel wykopany przez północnokoreańczyków na inwazję. Również zwiedziłem Zamek Królewski w Seoulu jak i Muzeum Wojny.

Ostatnią noc pobytu w Korei spędziliśmy razem z rodziną krótkofalarską: Yoan DS2PQP i Bong DS2QIQ (XYL). Oboje członkowie KDXC z DXCC ponad 300 ++.

Długie nocne obrady spowodowały, że po krótkim śnie w ich QTH ciężko było się nam wszystkim obudzić, aby złapać mój poranny samolot do Singapuru...

Cóż w 2006 będzie zjazd numer IV. Goście zagraniczni są przyjmowani z otwartymi rękami. Może znowu uda mi się połączyć pożyteczne z przyjemnym.... Niestety jest jeszcze o wiele za wcześnie,

aby być pewnym tego wyjazdu. Pewne jest natomiast to, że w wyniku mojej inspekcji z pracy będę musiał wrócić do Korei w listopadzie i być może pojawię się znowu na pasmach, tym razem jako HL3/VK6DXI (poprzednio jako HL4/VK3DXI i HL5/VK2DXI).

Do usłyszenia...i 73
Mirek VK6DXI/SP5IXI

Na Zamku Królewskim w Seulu

W QTH DS2QIQ (XYL) i DS2PQP

Most wanted z bliska: Kerguelen

Kilka tygodni temu zespół **Microlite Penguins DXpedition Team** ogłosił rozpoczęcie przygotowań do DXpedycji na Kerguelen Island - jeden z najbardziej poszukiwanych podmiotów DXCC. Projekt uzyskał silne poparcie Northern California DX Foundation. NCDXF dostarczy także znacznego finansowego wsparcia dla DXpedycji. Wyprawa jest planowana na termin 15 marzec - 2 kwiecień 2005.

Skład wyprawy będzie międzynarodowy. Będą to doświadczeni krótkofalowcy. Kierownikiem i głównym organizatorem DXpedycji jest James Brooks

9V1YC. Został już zarezerwowany statek „Braveheart” - ten sam, z którego korzystała wyprawa VP8GEO/VP8THU.

Organizowana przez **MPDXT** DXpedycja na Kerguelen z pewnością będzie jedną z najważniejszych wypraw 2005 roku. Kierownik wyprawy, James 9V1YC jest znany z wielu DXpedycji - posiada duże doświadczenie. Archipelag jest zamieszkały, co na pewno będzie stanowić ułatwienie dla uczestników. Organizatorom pozostaje życzyć powodzenia.

Archipelag Kerguelen jest położony na południowych obszarach Oceanu Indyjskiego (49°20' szerokości geograficznej południowej, 70°20' długości geograficznej wschodniej). Główna wyspa archipelagu ma powierzchnię 6,675 km² i jest otoczona przez ok. 300 mniejszych wysepek.

Kerguelen stanowi terytorium należące do Francji. Region ten stanowi część Francuskich Terytoriów Południowych i Antarktycznych (Terres Australes et Antarctiques Françaises). Archipelag odkrył Yves Joseph de Kerguelen-Trémarec w lutym 1772 roku.

Przez wiele lat tereny wysp były bardzo mocno eksploatowane ze względu na dużą populację fok i słoni morskich. Doprowadziło to do znacznego wyniszczenia populacji tych zwierząt.

Na obszarach Archipelagu Kerguelen lądowało wiele wypraw, łącznie ze słynną wyprawą James'a Cook'a z 1776 roku.

Od 1945 roku na Kerguelen praktycznie regularnie przebywają zespoły naukowe. Zazwyczaj przebywa tam personel składający się z 50 - 100 osób. Obecnie na wyspie znajduje się satelitarna stacja przekątnikowa, bar, sala gimnastyczna, szpital, biblioteka i kaplica. Główna baza znajduje się w miejscu zwanym Golfe du Morbihan i jest znana pod nazwą Port-Aux-Français. Baza na Kerguelen jest współużytkowana przez zespoły naukowców oraz pracowników **CNES** (Francuskie Centrum Lotów Kosmicznych).

Na Kerguelen kilka razy w roku przychodzi statek **Marion Dufresne** - jest to największy na świecie, najlepiej wyposażony statek przeznaczony do badań oceanograficznych. Statek dostarcza na wyspę niezbędne wyposażenie oraz przywozi i zabiera kolejne grupy naukowców. ten sam okręt podobne zadanie wykonuje na wyspach Crozet, Terre Adélie oraz Amsterdam/St-Paul.

6 sierpnia 1955 roku, na mocy zmodyfikowanego prawa francuskiego powstały autonomiczne terytoria pod nazwą Terres Australes et Antarctiques Françaises (TAAF). W latach 1956-1957 w Port-aux-Français powstała silna, rozwinięta stacja badawcza, zajmująca się badaniami w zakresie meteorologii, geomagnetyzmu, zjawisk zorzowych, fizyki jonosfery, promieniowania kosmicznego i sejsmologii.

Teren archipelagu składa się z licznych dolin i wzniesień. Najwyższy szczyt, Mount Ross, liczy 1,850 m n.p.m. Niemalże jedną trzecią terenu pokrywa Lodowiec Cook'a.

Klimat panujący na Kerguelen jest bardzo ostry. Opady deszczu lub śniegu występują przez ok. 300 dni w ciągu roku. Na terenach archipelagu wieją ciągle wiatry, o średniej prędkości 68 km/h.

Kerguelen: Zatoka Larose

Kerguelen leży na obszarach, gdzie zimne prądy morskie napływające z terenów Antarktydy spotykają się z cieplejszymi wodami Oceanu Indyjskiego. Wody otaczające archipelag są najczęściej bardzo wzburzone, fale często dochodzą do 12-15 metrów wysokości.

Pomimo trudnego klimatu Archipelag Kerguelen jest niezwykle bogaty w różne gatunki ptaków morskich. W ostatnich latach odbudowała się także populacja słoni morskich i fok, które obecne znajdują na Kerguelen bezpieczne schronienie. Na głównej wyspie archipelagu żyje także dość liczna populacja kotów, które znalazły się na tym terenie w wyniku wizyt kolejnych wypraw i zdążyły znacznie się rozmnożyć. Żyjące na Kerguelen koty mają się świetnie - polują na morskie ptaki i... króliki, które przywędrowały na wyspy w podobny sposób - z kolejnymi wyprawami.

Pingwin królewski

Warto być może nieco szerzej napisać o historii odkrycia Kerguelen. W XVIII wieku wierzono, że musi istnieć „południowy kontynent” stanowiący przeciwagę dla „północnego”. Francuski król Ludwik XV chciał odkryć taki kontynent dla Francji. W tym właśnie celu w połowie stycznia 1772 z wybrzeży Maritius wyruszyła wyprawa kierowana przez kapitana Yves-Joseph de Kerguelen-Trémarec. Były to dwa statki: **Fortune** oraz **Gros-Ventre**.

Kapitan Kerguelen-Trémarec, żeglujący statkiem

Fortune, odkrył archipelag dnia 12 lutego 1772. Trudne warunki pogodowe sprawiły, że kapitan nie zdołał - mimo prób - wylądować na wyspie, a ponadto stracił kontakt ze statkiem **Gros-Ventre**. Po-
stanowił zatem zawrócić na Mauritius. W tym samym czasie kapitan de Boiguenneuc, dowodzący drugim statkiem zdołał wylądować na jednej z mniejszych wysepek, która obecnie nosi nazwę Gros-Ventre Cove.

Kapitan Kerguelen-Trémarec, mimo iż nigdy nie postawił stopy na terenach wyspy, po powrocie do Francji ogłosił, że odkrył obszary zamieszkałe, obfitujące w lasy, owoce, pola, zwierzęta i wiele innych, trudnych do opisan bogactw. Ta wymyślona historia sprawiła, że kapitan Kerguelen zyskał przychylność króla, który postanowił sfinansować kolejną wyprawę. Ta ekspedycja, tym razem złożona już z trzech okrętów, dotarła do archipelagu w połowie miesiąca grudnia 1772 roku. Kapi-

tan Kerguelen-Trémarec ponownie nie zdołał wylądować na wyspie. Natomiast na wyspie wylądował kapitan de Rochegude, dowodzący innym z trzech statków. Miało to miejsce 6 stycznia 1773.

Widok na tereny Kerguelen

Kiedy wyprawa powróciła do Francji, Ludwik XV uzyskał prawdziwe i rzetelne informacje o warunkach panujących na odkrytych terenach. Jak nietrudno się domyślić, wizje przedstawione przez Kerguelen'a zostały zdementowane. To wywołało słuszny gniew u francuskiego władcy. Kerguelen został wtrącony do więzienia. Prawdopodobnie zostałby stracony, ale uratowała go Rewolucja Francuska. Kerguelen został uznany za ofiarę monarchii i w rezultacie odzyskał wolność. Zmarł śmiercią naturalną w 1797 roku.

Przygotowanie: Tomek SP5UAF

Strony WWW z informacjami o Kerguelen:

<http://homepages.ulb.ac.be/~dweis/research/KergArch.html>
<http://www.siec.k12.in.us/~west/proj/penguins/subislands.html>
<http://www.kerguelen-island.org/>
<http://www.caboose.org.uk/journeys/KERintro.html>
http://www.btinternet.com/~sa_sa/kerguelen/kerguelen_islands.html
<http://www.kerguelen.de/>
<http://www.discoverfrance.net/Colonies/Kerguelen.shtml>

CW Tune-In

*Kilka tygodni temu Tomek SP6T zachęcił mnie do prób z programem CW Tune-In. Prz tej okazji dowiedziałem się, że autorem tego programu jest **Piotr SP5CFD**. Muszę się przyznać, że nie przeprowadziłem dokładnych prób, ale poprosiłem Piotra SP5CFD o kilka słów opisu dotyczących tego małego, ale przydatnego programu. Program można znaleźć na stronie SP DX Clubu w dziale „Dokumenty, regulaminy, programy” (Tomek SP5UAF).*

Program służy głównie do precyzyjnego wstrajania się odbiornikiem na częstotliwość stacji nadającej emisją CW. Na ekranie o wymiarach 128 X 200 pikseli widoczny jest przebieg odbieranego sygnału akustycznego w dziedzinie częstotliwości, w zakresie maksymalnie do 4000 Hz i z dynamiką 50 dB.

Pionowa linia na ekranie ustawia się tak, aby odpowiadała aktualnej częstotliwości nadawania („zero beat”). Przestrzegając VFO odbiornika, dokładne dostrojenie do częstotliwości stacji zachodzi, gdy prążek jej widma pokrywa się z ową pionową linią. Jest to odpowiednik istniejących w wielu radiach optycznych lub akustycznych (klawisz „SPOT”) wskaźników dostrojenia i pozwala, oprócz zmniejszenia zajmowanego przez obu korespondentów przedziału częstotliwości, również

na łatwe uruchomienie filtrów wąskopasmowych (np. DSP o szerokości 60 Hz).

W amatorskich urządzeniach nadawczo-odbiorczych wyposażonych w dwa odbiorniki (np. YAESU FT-1000, FT-1000D, FT-1000MP, FT-1000MP Mark-V, FT-1000MP Mark-V Field czy Ten-Tec Orion) możliwe jest niezależne wstrajanie się każdym odbiornikiem z osobna.

Jeżeli w drugim odbiorniku włączony jest szeroki filtr (np. 3 kHz do SSB), to przy wołaniu stacji DX-owej ze „split'em” na drugim ekranie programu można obserwować te 3 kHz „pile-up'u”. Pomaga to w znalezieniu częstotliwości nadawania aktualnego korespondenta, znalezieniu wolnego miejsca do wołania i ogólnie do poznania stylu pracy stacji DX-owej.

Wady tego rozwiązania to:

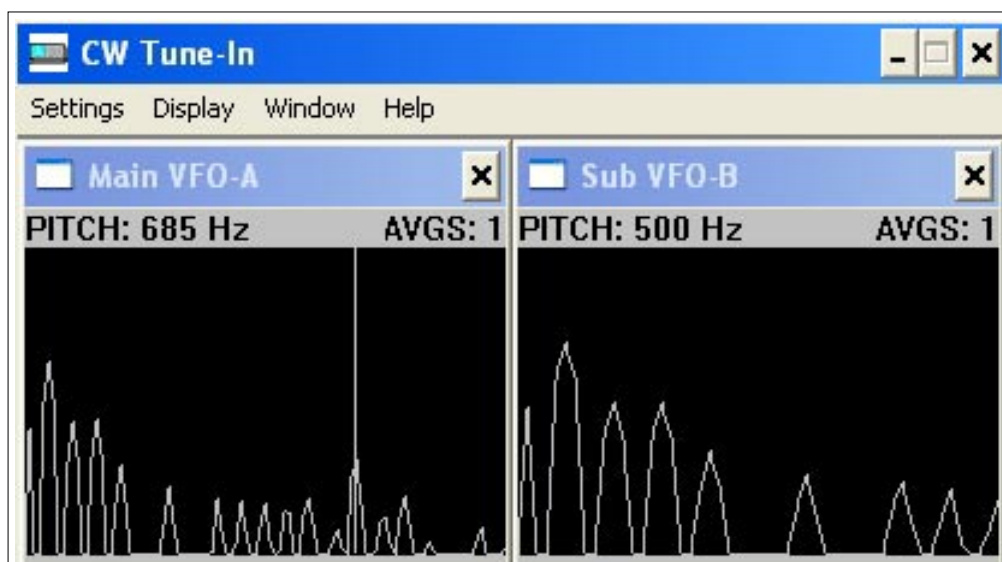
- 1) słabej jakości filtr SSB w drugim odbiorniku urządzeń YAESU z serii FT-1000, co powoduje że w obrazie na ekranie pojawiają się również silne sygnały z przeciwległej wstęgi,
- 2) brak możliwości wyłączenia ARW w drugim odbiorniku, przez co silne sygnały mogą maskować słabsze, obniżając wzmocnienie odbiornika,
- 3) uciążliwe migotanie ekranów z wyświetlanymi sygnałami, co powoduje że program dobrze jest umieścić na „tray’u” i uruchamiać szybko jednym kliknięciem tylko wtedy, kiedy jest on niezbędny do użytku.

Program pracuje w systemach operacyjnych Windows95/98/98SE/Me/NT/2000/XP i wymaga prawidłowo zainstalowanej karty dźwiękowej ze stereofonicznym wejściem „Line-In”, połączonym stereofonicznym przewodem z wyjściem audio radia („AF-OUT” w przypadku serii FT-1000). Najlepiej połączenie takie wykonać stosując dobrej jakości transformator separujący.

Podstawowe parametry programu:

- * obsługa kart jedno i dwukanałowych
- * obsługa kart 8-mio i 16-to bitowych
- * częstotliwość próbkowania: 10240 Hz
- * długość okna czasowego: 100 ms
- * okno czasowe: kosinusoidalne
- * liczba punktów transformaty FFT: 1024
- * rozdzielczość w dziedzinie częstotliwości: 10 Hz
- * dwa ekrany o rozmiarach 128 X 200 pikseli
- * ustawiane zakresy częstotliwości: 500 Hz, 1000 Hz, 2000 Hz, 3000Hz i 4000 Hz
- * zakres dynamiki zobrazowanych sygnałów: 50dB
- * uśrednianie sygnałów: maksymalnie 100 razy
- * wyświetlanie poziomów sygnałów w obu kanałach
- * opcja „Always on top”
- * ustawienie okienek poziome lub pionowe
- * korekcja amplitudy toru m.cz. drugiego odbiornika z serii FT-1000 przy pracy na CW

* możliwość sterowania programem z głównego menu, z menu prawego klawisza myszy, przez przeciąganie i za pomocą klawiszy funkcyjnych.

Widok okien programu CW Tune-In. Widmo sygnału nie jest na tej ilustracji najlepsze. Radio i komputer były połączone kablem bez transformatorów separujących

Programu używam stale od ponad trzech lat i jest mi on bardzo przydatny w pracy DX-owej na CW. Myślę, że koleżanki i koledzy mogą w nim znaleźć coś dla siebie i wszystkich ich serdecznie pozdrawiam.

73! Piotrek, SP5CFD

Wyniki ankiet ze strony WWW SP DX Clubu

Na stronie internetowej SPDXC dość długo znajdowała się ankieta dotycząca popularności programów przeznaczonych do codziennego logowania łączności. Dziękujemy wszystkim, którzy oddali swoje głosy w ankiecie (w sumie 194 głosy).

Największą popularnością - czego można się było spodziewać - cieszy się **Logger**. Program jest cały czas rozwijany, pojawiają się nowe wersje. Posiada wiele przydatnych opcji i jest łatwy w obsłudze. Na pewno duże znaczenie ma fakt, że jest to program całkowicie darmowy. Poza tym posiada polską wersję **Pomocy**, która powstała

dzięki wysiłkowi Marka SP7DQR. Pliki pomocy można ściągnąć ze strony WWW <http://sp7ps.pl/sp7dqr>. Warto także wiedzieć, że istnieje polska lista dyskusyjna użytkowników programu Logger. O sposobie zapisywania się na listę można poczytać na stronie WWW <http://www.sp5zcc.waw.pl/pl/index.php?k=dlist>.

W dalszym ciągu bardzo dużą popularnością cieszy się doskonale znany polskim krótkofalowcom log stworzony wiele lat temu przez Wojtkę SP4LVG. Wydaje mi się, że czasie kiedy program był jeszcze rozwijany, był to jeden z lepszych logów - nie tylko w Polsce. **LVG Log** był i jest dostępny tylko w polskiej

wersji językowej. Posiada wiele opcji i ma niewielkie wymagania systemowe (pracuje w systemie DOS). Używanie tego programu nie jest tak wygodne jak programów pracujących w systemie Windows, ale pod względem możliwości **LVG Log** - mimo upływu czasu - wcale wiele nie ustępuje obecnie dotępnym na rynku programom.

Program	Ilość głosów	Procent
Logger (K4CY)	51	26,3 %
LVG Log (SP4LVG)	47	24,2 %
DX4WIN	28	14,4 %
Inne	19	9,8 %
VQ Log	12	6,2 %
MixW	10	5,2 %
Log papierowy	8	4,1 %
EQF (N3EQF)	7	3,6 %
DX Keeper	6	3,1 %
WinLog 32	5	2,6 %
SwissLog	1	0,5 %
Lux-Log (LX1NO)	0	0,0 %

Dość duża jest także grupa użytkowników programu **DX4WIN**. Spośród komercyjnych programów jest to chyba najbardziej popularny wśród polskich krótkofalowców log.

Druga ankiet, która w chwili składania tego wydania CQDX jeszcze jest na stronie WWW zawierała pytania dotyczące tego, do czego albo w jakich sytuacjach używamy DX Cluster'a.

Jak używamy DX Cluster'a	Ilość głosów	Procent
Zawsze, kiedy to możliwe	37	56,1 %
Tylko do DXowania	21	31,8 %
Nie używam	7	10,6 %
Tylko w czasie zawodów	1	1,5 %

Nowości na www.spdxc.org.pl

Na internetowej stronie SP DX Clubu w ostatnim czasie przybyło dość dużo nowych informacji. W sekcji zawierającej dokumenty, pojawił się nowy dział, które zawiera regulaminy dyplomów z całego świata. Ten dział jest redagowany we współpracy z Mikołajem SP5CJQ, prowadzącym współzawodnictwo SP-A-HC. W tej chwili znajduje się tam kilkadziesiąt regulaminów przetłumaczonych na język polski, w tym m.in. regulamin dyplomu **Worked All Zones** - jednego z najbardziej znanych i cieszących

Wyberając programy, które znalazły się w ankiecie starałem się wybrać te, które - moim zdaniem - są najbardziej popularne. Dość duża ilość głosów w grupie **Inne** i jednocześnie bardzo mała ilość głosów oddana na niektóre programy umieszczone w ankiecie, wydają się jednak wskazywać, że być może wybór nie był najtrafniejszy.

Kilkanaście głosów oddano na program **VQ Log** - prawdopodobnie były to głosy oddane przede wszystkim przez pasjonatów pasm powyżej 30MHz. **VQ Log** jest programem, który oprócz pełnego wsparcia pracy na falach krótkich posiada bardzo wiele opcji przydatnych pasjonatom wyższych częstotliwości.

Wiele osób oddało także głos na program **MixW**. Program jest znany przede wszystkim ze względu na doskonałą obsługę pracy emisjami cyfrowymi. Program jest rzeczywiście bardzo dobry, posiada wiele zaawansowanych opcji. Jak widać, może być także z powodzeniem stosowany jako log do codziennej pracy.

Poza tym mamy wśród nas także użytkowników mniej znanych programów, takich jak EQF, DX Keeper czy WinLog 32, a niektórzy pozostają przy tradycyjnym sposobie logowania w logu papierowym.

Głosy oddało 66 osób. Wyniki wydają się wskazywać, że chętnie używamy DX Cluster'a. Dostęp do Internetu jest coraz łatwiejszy i trudno się temu dziwić.

Wyniki tej ankiety nie potrzebują komentarza i nie do tego celu została umieszczona na WWW. Celem tego typu ankiet jest poznanie tego, w jaki sposób pracujemy, jakich programów używamy, jakie narzędzia pomagają nam w pracy krótkofalarskiej.

Wkrótce na internetowej stronie SP DX Clubu powinny pojawić się kolejne ankiety. Zapraszamy do udziału.

się dużym poważaniem dyplomów. Kolejne regulaminy są już w opracowaniu.

Kilka nowości przybyło także w dziale zawodów. Są to tłumaczenia artykułów, które powinny zainteresować pasjonatów zawodów.

Zapraszamy do korzystania z tych informacji...

Tomek SP5UAF

Andamany - dobre wieści

Według informacji przesłanych przez Charles'a K4VUD grupa krótkofalowców z Indii otrzymała pozwolenie na pracę z VU4.

Bharati VU2RBI (YL, kierownicza DXpedycji na VU4 z 1978 roku) przesłała do Charles'a informację, że już otrzymała zezwolenie. Zgodnie z zezwoleniem w pracy z ANDamanów (VU4) będą mogli uczestniczyć tylko następujący krótkofalowcy: VU2RBI, VU2DBP, VU2MYH, VU2RSB oraz VU2DVS. Zezwolenie jest ważne na okres od 3 grudnia 2004 do 31 grudnia 2004.

A zatem najprawdopodobniej dojdzie do aktywności z VU4 po 17 letniej przerwie. W tej chwili jeszcze nie ma informacji na temat tego, na których pasmach będzie miała miejsce praca oraz z jakiego sprzętu będzie korzystać wyprawa. Nie jest to typowa DXpedycja. Celem tej aktywności będzie za-

prezentowanie krótkofalarstwa władzom indyjskim. Być może już niedługo kolejni krótkofalowcy z Indii będą mogli uzyskać podobne zezwolenia.

Należy mieć nadzieję, że będzie to stanowić wstęp do „otwarcia się” VU4 na krótkofalarską aktywność. Zespół wspierający VU2RBI w jej działaniach ma perspektywiczne plany - m.in. planowane jest uruchomienie w przyszłości stacji klubowej w jednej ze szkół na VU4.

Wspracie finansowe przeznaczone dla projektu uzyskania zezwolenia na pracę z VU4 można kierować do K4VUD:

Charles Harpole
3100 N. Hwy. 426
Geneva, FL 32732-9761
USA

Navassa (KP1) i Sesecheo (KP5)

Amerykańskie organizacje DXowe w ostatnim czasie podejmują bardzo intensywne działania, których celem jest uzyskanie możliwości pracy z KP1 (Navassa) i KP5 (Desecheo). Obecnie obowiązujące przepisy sprawiają, że U.S. Fish i Wildlife Service (FWS) blokuje wszelkie starania zmierzające do uzyskania zezwolenia na krótkofalarską pracę z tych miejsc.

Amerykańscy krótkofalowcy za pośrednictwem swoich kongresmenów doprowadzili do utworze-

nia projektu zmiany w przepisach. Projekt został przedstawiony w Izbie Reprezentantów przez kongresmana Nick'a Rahall'a. Materiały dotyczące tej sprawy są dostępne na stronie WWW <http://briefcase.yahoo.com/michael.l.thomas@sbcglobal.net> („Island Project” -> „News ReleaseR8”). Projekt pilotuje LSDXA (Lone Star DX Association). Bieżące informacje będą publikowane na stronie WWW <http://www.dxer.org/>

P5 - Korea Północna

Mark OH5XL stara się o uzyskanie pozwolenia na pracę z Korei Północnej. Początkowo planował pracować z P5 już w okresie Bożego Narodzenia, ale według najnowszych informacji do wyjazdu dojdzie w marcu 2005.

Mark napisał, że otrzymała „zielone światło” od władz Korei Północnej i jest dobrej myśli. Więcej informacji na stronie WWW http://www.elstar.fi/hinnastot/dx_today/dxtoday.htm.

4U1UN

Wg. informacji Mark'a OH5XL w nadchodzących zawodach CQ WW DX CW wystartuje stacja 4U1UN. Opertaorem będzie OH1VR.

Na ostatniej stronie bieżącego wydania biuletynu publikujemy materiał informacyjny, który otrzymali uczestnicy konferencji ENIGMA od przedstawicieli SP DX Clubu (Piotr SP2JMR i Edward SP2AJO).

ENIGMA i krótkofalowcy polscy

SPDXC - Stowarzyszenie Miłośników Dalekosiężnych Łączności Radiowych
WWW: <http://www.spdxc.org.pl/>; E-mail: hq@spdxc.org.pl

Z okazji 70. rocznicy złamania kodów ENIGMY SPDXC - Stowarzyszenie Miłośników Dalekosiężnych Łączności Radiowych zorganizowało akcję popularyzującą w świecie to ważne wydarzenie. Dla polskiej społeczności krótkofalarskiej ta rocznica miała szczególne znaczenie, ponieważ w pracach, które doprowadziły do złamania kodów ENIGMY brali udział polscy krótkofalowcy:

Leonard Stanisław oraz Ludomir Danilewiczowie

Bracia, krótkofalowcy, którzy używali wspólnego znaku wywoławczego **TPAV**.

Byli współtwórcami „polskiej Enigmy”. Założyli zakłady **AVA**, w których wytwarzano elementy do maszyny ENIGMA. Pracowali dla ośrodka **MIS** (brytyjski kontrwywiad wojskowy w Stanmor). Byli twórcami maszyny **LACIDA** - kolejnej wersji Enigmy.

Tadeusz Heftman

Krótkofalowiec, który używał znaku wywoławczego **TPAX**.

Był pracownikiem zakładów **AVA**, a także kierownikiem warsztatów radiowych i konstruktorem w Stanmore. Był konstruktorem serii odbiorników i radiostacji przeznaczonych dla potrzeb ruchu oporu i agentów wywiadu koalicjantów II Wojny Światowej.

Antoni Palluth

Krótkofalowiec, który używał znaku wywoławczego **TPVA**.

Był oficerem Wojska Polskiego. Pracował w II Oddziale Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Współtwórca „polskiej Enigmy”. Założyciel firmy **AVA**, konstruującej elementy do maszyny Enigma. Nadzorował montaż indywidualnych maszyn ENIGMA w ośrodku II Oddziału Sztabu Generalnego WP.

Pamiętając o tym, że do złamania kodów ENIGMY przyczynili się także polscy krótkofalowcy, Stowarzyszenie SPDXC zorganizowało pracę amatorskich stacji okolicznościowych, której celem było upamiętnienie dokonań polskich matematyków: Jerzego Różyckiego, Mariana Rejewskiego i Henryka Zygałskiego.

W okresie od 15 grudnia 2002 do 15 marca 2003 na pasmach amatorskich pracowało dwanaście okolicznościowych stacji amatorskich, używających specjalnych znaków (znaki rozpoczynające się od okolicznościowych prefiksów **SN70** oraz **HF70**). Stacje okolicznościowe przeprowadziły kilkadziesiąt tysięcy łączności z krótkofalowcami z całego świata.

Polska	Niemcy	Anglia	USA	Belgia	Francja	Słowenia, Włochy	Czechy, Grecja	Hiszpania, Holandia, Norwegia	Austria, Finlandia, Izrael, Japonia, Kanada, Ukraina	Chorwacja, Wyspy Guernsey, Irlandia, Litwa, Rosja, Szkocja, Szwajcaria, Walia	Australia, Bośnia-Hercegowina, Dania, Portugalia, Serbia i Czarnogóra, Szwecja, Węgry, Wyspy Kanaryjskie
137	34	27	11	8	7	6	5	4	3	2	1

Zestawienie ilości zgłoszeń do dyplomu ENIGMA wg krajów

Za łączności przeprowadzone ze stacjami okolicznościowymi wydany był Dyplom ENIGMA. Warunkiem zdobycia dyplomu było przeprowadzenie łączności z trzema stacjami okolicznościowymi.

O wydanie dyplomu wystąpiło 300 stacji i taką ilość dyplomów wydano. Zgłoszenia napływały od krótkofalowców z 35 krajów świata. Najwięcej dyplomów wydano stacjom polskim - 137 zgłoszeń. Kolejne liczne grupy stanowiły stacje niemieckie - 34 zgłoszenia, stacje angielskie - 27 zgłoszeń i stacje amerykańskie - 11 zgłoszeń.

Zdecydowana większość krótkofalowców nie ograniczyła się tylko do przeprowadze-

nia minimalnej wymaganej liczby trzech łączności. Wiele stacji przeprowadziło więcej łączności, a 12 stacji nadesłało zgłoszenia zawierające wykaz łączności ze wszystkimi 12 stacjami okolicznościowymi.

Akcja była bardzo wysoko oceniona przez korespondentów, zarówno z Polski jak i zagranicą.

Wiele osób nadesłało bardzo miłe komentarze, jak np. te cytowane poniżej:

Krótkofalowiec angielski, Ronald Dean M0COC:

Chciałbym korzystając z okazji podziękować organizatorom i operatorom, którzy uruchomili stacje okolicznościowe i z którymi nie tylko dla przyjemności przeprowadziłem QSO. Pamiętam, co uczynili polscy matematycy przez pokazanie i uruchomienie dekodowania kodów generowanych przez aparaty ENIGMA. Myślę, że pomogło to ocalić życie tysiącom aliantów podczas 2 wojny światowej.

Krótkofalowiec belgijski, Bernard Hensotte, ON5IS:

Interesuję się historią ENIGMY od lat i posiadam szereg książek na ten temat i na te-

mat kryptografii. Tak więc ten dyplom będzie na honorowym miejscu w moim domu.

Od chwili, kiedy na pasmach amatorskich pracowały znaki TPAV, TPAX czy TPVA, polscy krótkofalowcy wielokrotnie chwalębnie zapisali się w kartach historii Polski. Stowarzyszenie SPDXC jest organizacją prowadzącą działalność przede wszystkim o charakterze sportowym, skupiającą polskich krótkofalowców o dużych osiągnięciach krótkofalarskich. Jednakże naszym zadaniem jest także kultywowanie polskiej historii. Organizacja akcji ENIGMA była przez Stowarzyszenie SPDXC traktowana jako zaszczytny obowiązek.

